

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL V

234

MIERCURI
18 NOIEMBRIE 1970
12 PAGINI
2 LEI

CINE VA FI DESEMNAT

CEL MAI BUN FOTBALIST ROMÂN

AL ANULUI 1970 ?

*Azi deschidem tradiționala
noastră anchetă pentru*

„TROFEUL FOTBAL '70“

VĂ INVITĂM SĂ INDICAȚI PE

PRIMII 5 JUCĂTORI

ÎN ORDINEA PREFERINȚELOR DV.

COMPLETAȚI CUPONUL
DE PARTICIPARE
DIN PAGINA A 12-a

În pagina 3:

**ALTE PUNCTE DE VEDERE
ASUPRA MECIULUI
ȚARA GALILOR—ROMÂNIA
EXPUSE DE TRIMISUL
NOSTRU SPECIAL
LA CARDIFF**

Unul dintre cele mai interesante momente ale meciului Steagul roșu Brașov (1-2) a fost cel dintre Dumitriu II și Săndreanu

DUPĂ 10 ETAPE ÎN DIVIZIA NAȚIONALĂ A

1	DINAMO (învinsă după un meci dramatic la Ploiești)	14 puncte
2	RAPID (victorie lejeră în fața feroviarilor clujeni)	14 puncte
3	PETROLUL (ascensiune viguroasă, pretenții de lider)	14 puncte

CITIȚI ÎN PAGINILE 5, 6 ȘI 7:

AMPLE COMENTARII ALE REDACTORILOR NOȘTRI ASUPRA PARTIDELOR ȘI ARBITRAJELOR DE DUMINICĂ

„SFERTUL DE ORĂ CRITIC” AL ECHIPELOR NOASTRE

NU-I O SIMPLĂ FATALITATE...

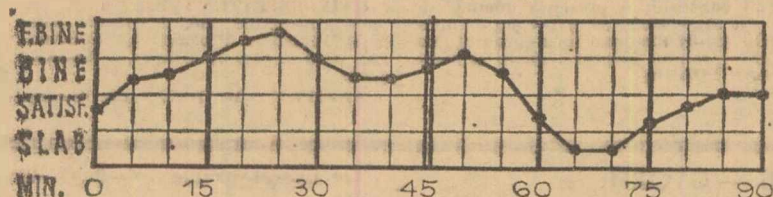
Indiscutabil, egalul realizat de tricolorii la Cardiff reprezintă o performanță remarcabilă care ne deschide — așa după cum am afirmat majoritatea specialiștilor prezenți la meci — drumul către primul loc în cadrul seriilor preliminare ale Campionatului Europei. Partida cu Țara Galilor adaugă astfel la bilanțul realizărilor soccerului național un nou rezultat de valoare care alăturat celor obținute în ultimii doi ani — și îndeosebi celor din „campania mexicană”, — vine să confirme faptul că, la nivelul echipei reprezentative am reușit să ne apropiem în bună măsură și să ne menținem chiar în limitele pretențiilor competiționale ale fotbalului actual. Dovada cea mai elocventă o reprezintă însuși faptul că — spre deosebire de trecut — astăzi ne apărăm șansele cu hotărâre, nu numai pe teren propriu, că

A devenit aproape o regulă ca la mijlocul reprizei secunde să înregistrăm un veritabil sinclinal în evoluția de ansamblu a echipelor românești, pe fundalul căruia se profilează înfringerile și uneori chiar ridicolul (vezi partida Steaua — Eindhoven). Și lucrul care trebuie subliniat este că, de la această regulă nu face excepție nici chiar naționala noastră, deși consecințele perioadei de criză sînt în general mai atenuate. Citeva din înregistrările efectuate cu prilejul întâlnirii de la Cardiff sînt cît se poate edificatoare în acest sens. Iată-le:

Să urmărim mai întâi evoluția forței atacului pe acțiuni ofensive (reșuite și nereșuite) în cadrate în perioade de timp de cîte un sfert de oră. În primele 15 minute noi am organizat nouă atacuri (zero finalizate și 9 nefinalizate); între min. 16 și

a avut consecințe care să ne fi adus la sfîrșitul jocului în postura de învinși. Și aceasta, înainte de toate, pentru că — după cum am mai precizat și în comentariul pe marginea jocului de la Cardiff — Răducanu a apărut sonzational în două-trei situații în care golul părea de neevitat. În continuare, jucătorii noștri, stimulați de infuzia morală transmisă de apărătorul buturilor proprii și cu un Domide proaspăt, au reușit să depășească acest moment de maximă dificultate, echilibrînd jocul către un final în care gazele, evident marcate de nervozitate, nu au mai fost capabile să forțeze victoria.

Departe de noi gîndul de a încerca să extindem constatările de mai sus în sfera unui joc al presupunerilor și să ne întrebăm dacă lipsiți de forma bună a portarului nostru am fi reușit performanța meciului egal care ne recomandă în continuare drept principalii candidați la primul loc în grupă. Ar însemna să negăm efortul admirabil al întregii echipe, meritul de necontestat al celor doi antrenori, care au știut să găsească mijloacele cele mai potrivite pentru a pregăti și conduce un șrezecele tricolor într-o bătălie deosebit de grea. Și asta ar fi nedrept.

ne batem de la egal la egal cu orice adversari, oriunde și în orice condiții, înțelegînd prin acestea din urmă, timp nefavorabil, teren greu, arbitraj necorespunzător, așa cum de altfel a fost la 11 noiembrie pe stadionul din Cardiff.

Există fără îndoială și o explicație a acestui decalaj de comportare care situează prima noastră reprezentativă la un pol și echipele de club la celălalt pol al performanței. Pentru aceasta însă trebuie să recunoaștem că — trecînd peste avantajele oferite de selecție — jucătorii noștri, atunci cînd apără culorile echipei naționale se mobilizează incomparabil mai mult, reușind ca — prin punerea în aplicare a unor indicații tactice corespunzătoare — să depășească bariera mediocrității, cu tendința evidentă de a încerca de fiecare dată, tot mai mult. Cu alte cuvinte, aceiași jucători care în formațiile lor evoluează neconvîngător, uneori chiar șters, trăiesc un proces de metamorfoză spectaculoasă într-un interval de timp relativ scurt, reușind — în ciuda unei prestipuse lipse de omogenitate — să formeze, la lot, un colectiv bine sudat, disciplinat și hotărît pentru angajamentul total. Așa se explică de ce, după o „miercură neagră”, a fost posibil să urmeze la rînd o „miercură albă” la Cardiff care însă deși a spălat în parte rușinea, nu a reușit să rezolve problemele de conținut în comportarea jucătorilor.

30 se constată o creștere simțitoare: 12 (3+9), iar în ultima treime a reprizei (min. 31—45) o usoară regresie, pe care am putea-o considera normală: 10 acțiuni ofensive (1+9). În partea a doua a jocului situația s-a prezentat astfel: în primul sfert de oră, 12 atacuri (4+8), în cel de-al doilea (min. 61—75) 6 atacuri (1+5) și în sfîrșit ultimul sfert de oră cu o revenire către o cifră ceva mai bună, reprezentînd 8 acțiuni ofensive, dintre care 2 încheiate cu șut și 6 nefinalizate.

În ceea ce privește rezistența defensivă, caracterizată de modul rezolvării în timp a acțiunilor de apărare, situația este asemănătoare ca evoluție cu aceea a forței atacului. O vom reda pe aceleași perioade de cîte 15 minute, cifrele din paranteze reprezentînd, în ordine, numărul atacurilor respinse constructiv (cu păstrarea inițiativei de partea noastră), respinse destructiv, pierdute din greșelile adversarului și finalizate de către acesta: min. 1—15 (4+3+2+1=10), min. 16—30 (7+2+3+0=12), min. 31—45 (6+3+2+2=13), min. 46—60 (6+2+2+3=13), min. 61—75 (2+5+3+4=14) și min. 76—90 (2+4+2+4=12). De unde se poate remarca forța și regularitatea ofensivei galeze pe de o parte, iar pe de altă parte, scăderea potențialului nostru defensiv la mijlocul celei de-a doua reprize.

Am vrea în schimb să ne oprim atenția asupra unei probleme de fond pe care o rîndurile de față și-au propus s-o scoată în evidență. Este vorba despre acea indispensabilă adaptare la efort, în condițiile performanței superioare, a jucătorilor noștri. De realizarea unei capacități psiho-fizice optime care să le dea dreptul a rezista în regim de viteză chiar și mai mult decît 90 de minute de joc.

Pentru că așa cum se pregătesc la cluburi și cum se prezintă fotbalistii noștri în fața marilor confruntări internaționale este greu de sperat la rezultate care să ne situeze undeva la un loc de cînte în ierarhia fotbalului european și mondial. Ceea ce se obține la echipa națională — acolo unde de fapt nu se mai poate vorbi decît despre întreținerea formei sportive și o anumită sudură colectivă — se plătește cu eforturi înzecite mai mari, în cadrul cărora jucătorii fac apel la ultimele rezerve fiziologice, uneori cu riscul de a nu avea timpul necesar recuperării lor (situația este valabilă și după jocul de la Cardiff) și cu perspectiva unei premature uzuri.

De aceea, socotim necesar ca atenția tehnicienilor noștri să se îndrepte neîntîrziat către acel obiectiv care sintetizează valoarea maximă a capacității de efort a jucătorilor. Sfertul de oră de criză de la mijlocul reprizei a doua ar înceta atunci să mai fie amenințător pentru echipele noastre.

Dimpotrivă. Însăși partida susținută împotriva Țării Galilor, socotită prin prisma rezultatului un succes, a scos în evidență una dintre marile slăbiciuni ale fotbalului românesc la ora actuală, și anume aceea manifestată în REPARTIZAREA ÎNEGALĂ A CAPACITĂȚII DE EFORȚ PE PARCURSUL UNUI JOC, aceasta marcată de căderi psiho-fizice sub limita rezistenței specifice normale. Există, se pare (ceva mai estompat totuși la nivelul echipei naționale) un sfert de oră critic — de cele mai multe ori și fatal — în fotbalul nostru, cuprins în intervalul minuterelor 60 și 75 cînd forța atacului nostru scade, cînd zidul apărării se fisurează cu multă ușurință, cînd jucătorii noștri — în luptă cu adversarii mai bine pregătiți și cu o dozare optimă a potențialului de joc — cedează inițiativa treptat, cînd primim goluri și sîntem învinși.

Cum se știe, perioada de cădere a echipei noastre reprezentative în intervalul de timp cuprins între minuterle 60 și 75 nu

Florian Dumitrescu atacă poarta adversă, dar apărătorii galezi îi vor bloca drumul

Foto: U.P.I.

TROFEUL FOTBAL '70

PENTRU CEL MAI BUN FOTBALIST ROMÂN AL ANULUI

De patru ori pînă acum, revista noastră (cu ajutorul marelui mase a cititorilor săi, al antrenorilor divizionari A și al colegilor ziariști) a ales pe „cel mai bun fotbalist român al anului”.

Inițiat în primul an de apariție a revistei „Fotbal” (1966) trofeul acesta și-a căpătat un loc binemeritat în preocupările opiniei publice fotbalistice de la noi, bucurîndu-se de o largă popularitate și creîndu-și o fermă tradiție. Deschiderea anchetei a stîrnit, la fiecare sfîrșit de an, un interes major printre pasionații balonului rotund, interes reflectat prin nerăbdarea cu care a fost așteptat de cititori „verdictul” largii consultări organizate de redacția noastră, cit și prin marea număr de scrisori de răspuns care au poposit în ultimele săptămîni ale anului pe birourile secției noastre de corespondenți.

Acum, la startul celei de-a cincea ediții a „Trofeului Fotbal”, dați-ne voie să vă reamintim numele laureaților precedenți:

- 1966: Dobrin (urmat de Ghergheli și Pircălab)
- 1967: Dobrin (urmat de Constantin și Nunweiler III)
- 1968: Dumitrache (urmat de Cornel Dinu și Sătmăreanu)
- 1969: Dumitrache (urmat de Dobrin și Nunweiler VI)

Ca și în anii anteriori, criteriile care vor conduce la desemnarea celui mai bun fotbalist român al anului 1970, vor fi următoarele:

1. NOTELE OBTINUTE în meciurile de campionat (returul celui trecut și turul celui actual), acordate de redacția noastră — de regulă, în consultare cu observatorii federați — după fiecare meci.
2. Ordinea indicată de CEI 16 ANTRENORI AI ECHIPELOR DE DIVIZIA A.
3. PARERILE ZIARIȘTILOR de specialitate, ale radio și televiziunilor.
4. PAREREA MASEI DE IUBITORI AI FOTBALULUI, exprimată prin buletinele care vor apărea începînd de azi în coloanele noastre, pînă la numărul din 16 decembrie inclusiv.

După fiecare din aceste patru criterii se va întocmi cîte un clasament separat.

Pentru clasamentele de la punctele 1, 2 și 3 (media notelor, antrenori, ziariști) se acordă jucătorilor ce vor figura în primele 5 locuri un punctaj, în ordine, de 5, 4, 3, 2, 1 puncte.

Pentru clasamentul ce se va alcătui pe baza celui de-al patrulea criteriu (opinia cititorilor), punctajul acordat primilor cinci clasafi se dublează, devenind 10, 8, 6, 4, 2 puncte.

Apoi, cele patru clasamente separate vor fi contopite într-unul singur, care va desemna pe ocupantul primului loc, cîștigătorul „Trofeului Fotbal '70”, cel mai bun jucător român al anului care se încheie.

Prin urmare, laureatul anului 1970 va fi ales după o LARGĂ ȘI COMPETENTĂ CONSULTARE, apelîndu-se (ca și în anii trecuți), alît la specialiști, cit și la masele de iubitori ai fotbalului.

Primul clasat va primi marea cupă de cristal a revistei „Fotbal”, iar jucătorii de pe locurile 2 și 3 vor fi, de asemenea, premiați.

Paralel cu „curșa” pentru desemnarea celui mai bun fotbalist român al anului, revista noastră deschide și pentru cititorii participanți la anchetă un atractiv concurs. Anume, acei cititori care, în buletinele lor, vor indica ordinea finală exactă a primilor 5 clasafi vor primi premii pe care le vom anunța ulterior.

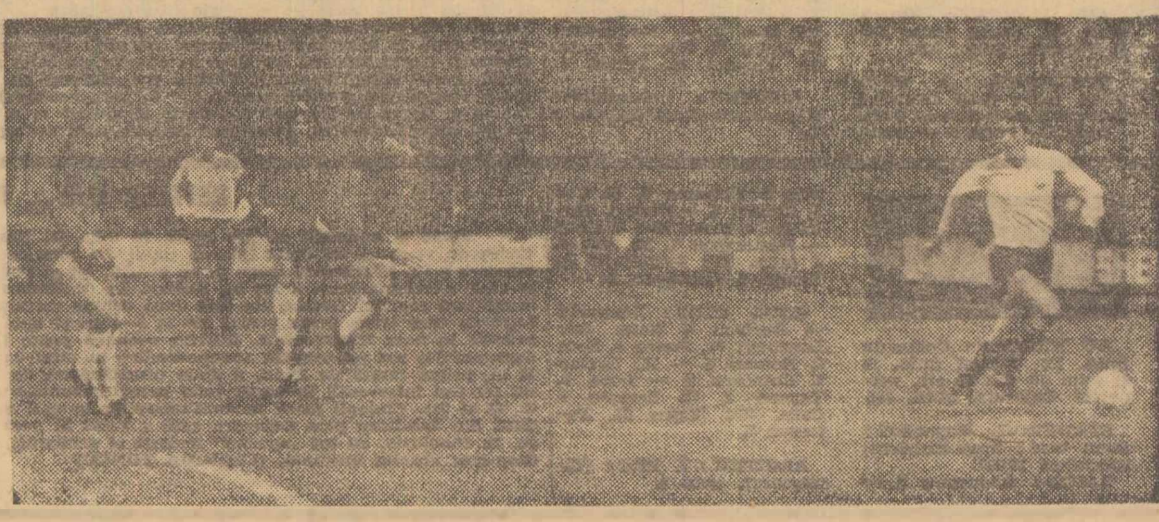
Prin urmare, chiar începînd de azi, puteți să ne expediați buletinele cuprinzînd preferințele dv. Precizăm că alegerea trebuie să țină seama de comportarea jucătorilor în ambele sezoane ale lui 1970 (și bineînțeles și de turneul final al C.M.).

Pentru ușurarea operațiunilor de triere, cititorii sînt rugați să menționeze pe plic „Pentru anchetă”. Facem totodată precizarea că, alît pentru desemnarea celui mai bun fotbalist al anului, cit și pentru participarea la concursul cu premii, se vor lua în considerație NUMAI răspunsurile pe CUPOANE DE PARTICIPARE decupate din revistă.

Concursul anchetă se va încheia la 20 decembrie (dată pînă la care se primesc buletinele), iar în numărul nostru festiv de Anul Nou vom publica rezultatele definitive.

Cititorii care doresc alte explicații sau amănunte suplimentare în legătură cu ancheta pe care o deschidem azi se pot adresa redacției, menționînd pe plic „Pentru poșta anchetei”. În orice caz, noi ne vom ține la curent cititorii, săptămînal, în coloanele revistei, cu noi detalii, cu evoluția „cursei” pentru „Trofeul Fotbal '70”.

Mihai IONESCU

TOAMNA ARĂDEANĂ ȘI REFLEXELE EI TRISTE

În Arad, explicația degradării pe care o cunoaște acum evoluția campeonatului se fondează pe oboseala fizică și psihică pricinuită de participarea ei în cele două tururi ale "C.C.E." Aparent, așa ar sta lucrurile. Eliminarea Feynoordului a cerut, e adevărat, un consum maxim de energie fizică și o concentrare nervoasă fără precedent, care au traumatizat organismul echipei, nefortificat pentru șocuri atât de tari, acest lucru evidențiindu-se imediat și violent în partidele care au urmat, de campionat și cu Steaua roșie Belgrad.

Numai că după ultima confruntare cu echipa lui Miljanović a urmat o perioadă suficientă de odihnă și recuperare a forțelor pentru a face față necesităților mai puțin pretențioase ale campionatului intern. Ea nu a dat roadele scontate, ceea ce readeuce în lumină câteva adevăruri mai vechi sau de dată mai recentă, proprii formației noastre campioanelor. În primul rând, fondul valoric scăzut de care dispune ea, incapabil să facă față dublelor cerințe competiționale, fond în cadrul căruia nu găsești, cu excepția lui Domide

și intrucivă a lui Fl. Dumitrescu, nici un alt atacant de nivel multumitor. În al doilea rând, singurele bunuri ale echipei, decisive poate în câștigarea ultimelor două campionate, și anume disciplina și seriozitatea, au dispărut și ele. Gornea pretinde multe fără acoperire în muncă, Dumbreanu absentează de la antrenamente, Broșovschi își caută resursele la picioarele adversarilor... Se vorbește, de asemenea, despre apariția unor disensiuni între antrenori și jucători, poate nu străine de intenția primilor de a improspăta echipa. Este cum nu se poate mai grăitor faptul că înaintea meciului cu Universitatea Craiova, Nicolae Dumitrescu — acest om în totdeauna sincer cu el însuși — își mărturisea teama că U.T.A. va fi învinsă!

Aradul fotbalistic a trăit în această toamnă o intensă bucurie prin eliminarea unei mari echipe din "C.C.E.". A fost însă o scelipire înșelătoare ca o rază de soare scăpată brusc printr-o perdea de nori plumburi, perdea apăsătoare din care pleură tristețea.

N. SOCOL

DAR... CÎNTARUL CE SPUNE ?

Pornind în judecata noastră de la faptul că a câștigat anul trecut Cupa României și că, pe vremuri, era o echipă puternică, ne-am obișnuit să apreciem înfringerile pe care le suferă Steaua în campionat drept SURPRIZE. Cuvîntul ne-a scăpat de pe buze sau din peniță și de data asta, după recentul 2-1 pentru Steagul roșu.

Ni se pare însă că Steaua, prin echipa pe care o are actualmente, a încetat să mai fie una din fruntașele campionatului nostru și, în aceste condiții, cînd LOTUL SAU NU DEPĂȘEȘTE VALORIC LOTUL ECHIPELOR MIJLOCI DIN DIVIZIA A, nu trebuie să mai taxăm drept surpriză o înfringere a sa în fața unei formații ca Steagul roșu.

Pentru că, dacă îi punem pe cîntar pe cei 11 jucători ai celor două „team-uri care au evoluat în „vedeta” de pe Republicii, concluzia ni se pare că ar trebui să fie inversă; anume, că o surpriză ar fi fost înfringerea stegarilor, mai ales dacă ținem seama și de faptul că avantajul terenului, la București, nu operează cu aceleași valențe ca în provincie. Sint, oare, mai slabi, Adamache, Ivănescu, Jenei, Pescaru, Cadar, Dumitriu II, Györfi, decît jucătorii care au îmbrăcat duminică tricourile cu aceleași numere ale formației Steaua? Noi credem că nu. Și de aceea nici victoria lor nu trebuie să surprindă, mai ales că brașovenii au avut de partea lor și avantajul unui superior joc de ansamblu, al unei mai active participări la întrecere, precum și „atout-ul unui „regizor”, Dumitriu II, bine inspirat, cu dispoziție de joc; dirijor, care lipsește cam de multă vreme bucureștenilor și de care ei simt nevoia azi, cu atât mai mult, cu cît „11-le lor cuprinde alțiia jucători tineri, fără experiență, mulți dintre aceștia „umflați” artificial. (Ne gîndim mai ales la evoluția slabă, duminică, a lui Iordănescu și mai ales Ștefănescu și Naom, pe care de altfel antrenorul i-a și înlocuit).

Concluzia I: Evoluția stearsă a echipei Steaua în acest campionat are o explicație simplă și unică: valoarea scăzută a majorității jucătorilor care o compun. Cu lotul actual, Steaua poate smulge și unele victorii de genul celor cu Dinamo Bacău (în ultimele 5 minute) sau Politehnicii Iași (cu concursul arbitralului), dar poate și capota — logic și fără drept de apel — cum s-a întîmplat cu Dinamo sau, în această etapă, cu Steagul roșu.

Concluzia II: Să judecăm echipele nu după numele lor ci după VALOAREA JUCĂTORILOR care le

compun. În această ipostază, le vom reproșa jucătorilor de Steaua că au pierdut cu Steagul roșu și îi vom felicita că s-au adepășit la Craiova.

Radu URZICEANU

BUCUREȘTI. Dumitriu II aduce egalarea brașovenilor, în meciul Steaua — Steagul roșu

Foto: V. ONESA

Insemințări
de reporter

UN PUNCT DE AUR SMULS CU ARME DE FIER RUGINIT

Ce dure sint cite o aia legue fotbalului. Ele pot răsturna valori prestabile, pot ineca evidența în aparențe false, pot înhăma la carul lor mohorit energii și ambiții sportive. În meciul de la Iași, Progresul București le-a închinat un tim de credință.

Cu puncte puține în clasament, echipa bucureșteană a urcat Dealul Copoului, cu dinții strînși în hotărîrea de a smulge Politehnicii (echipa cu rezultate bune și veleități contrare) un punct NECESAR. Doisprezece jucători a căror vîrstă adunată și împărțită la numărul lor dă cifra frumoasă de 22 de ani și jumătate, s-au baricadat din capul locului în fața porții lui Manta, refuzînd deliberat cea mai firavă idee de joc constructiv. Distrugeră cu orice mijloace a ofensivei adverse, devenise o lozincă inculcată în spiritul lor sportiv, un crez căruia echipierii Progresului i-au jertfit totul: ambiție, efort,

simpatie ipotetică din partea publicului spectator. Era și trist și nostim, și grav în același timp, să vezi cum niște copilandri în marea lor majoritate anonimi, vîrsau pe teren, în numele scopului țintit cu atîta înfrigurare, cantități impresionante de dirzenie și de fidelitate față de arma antijocului (trageri de timp, simulări, proteste, aruncarea mingii în aer mai des și mai tare decît s-ar fi cuvenit). Ca servi ai tacticii lor impure, jucătorii Progresului au fost excelenți. Iar gama lor de exprimare a fost întinsă: puteau fi cînd diabolici (enervindu-și cu obstinență adversarii prin simulări, vorbe cu venin etc.), cînd vajnici (intervențiile în apărare au fost atente și dirze), cînd abili (golul lor a fost fructul unui contraatac lucid), toate însă pe fondul unei defensive destructive recunoscută ca un cuvînt de ordine. Și ne întrebăm la un moment dat dacă această ma-

nieră de joc îmbrățișată cu atîta ardoare de niște tineri care nu mai vor să se reîntoarcă în Divizia B, nu ar fi fost cumva refuzată, fie numai dintr-un „instinct” fotbalistic verificat, de jucătorii maturi ca Matei, Raksi, Dumbravă, Viorel Popescu, duminică absenți în corpore din teren.

Pentru fotbalul antispectacol a pledat la Iași reușita Progresului de a smulge un punct. Triumful său a fost facilitat de replica defectuoasă a Politehnicii, care nu s-a priceput să percuteze o apărare supraaglomerată. Aședînd în permanență dar fără eficacitatea așteptată careul din față, Politehnica a conferit meciului o notă de dramatism intens, dar n-a putut aplica o corecție. Partizanii „realismului” exagerat zîmbesc (încă) satisfăcuși.

Ion CUPEN

CU EMERICH DEMBROVSKI PE BANCA REZERVEI

Minutele se scurgeau și meciul dintre Jiul și Sport Club Bacău se desfășura anost, fără faze palpitan-te de poartă, lipsit de spectaculozitate. Pe banca rezervată jucătorilor băcăuani într-un trening al nostru, internaționalul Dembrowschi călătina din cap manifestîndu-și și el nemulțumirea. Ne-am apropiat și am intrat în discuție.

— Regreți că nu joci azi?

— „Pe de o parte da, pe de alta nu. Da, pentru că după o intrerupere destul de îndelungată am o roșă de fotbal mai mare ca ori-cînd. Nu, pentru că n-aș dori să-mi fac reintrearea într-un joc ca cel de astăzi, plin de durități, în care eu siguranță aș fi avut și eu de suferit. Nu-i ușor s-o joi de la capăt, după o operație de menisc, o fractură tarsiană și multe alte leziuni și să mai ai și pretenția să păsești cu dreptul. În orice caz ceea ce este esențial s-a împlinit.

Sint complet restabilit și dacă astăzi antrenorii nu m-au introdus în formație, au făcut-o tocmai ca să mă menajeze. Bănuiesc că în etapa următoare îmi voi relua locul în echipă.”

În aceea clipă băcăuanii încercau prin Ene o acțiune de atac, o pătrundere către poarta lui Stan, fără sorti de izbîndă însă căci, solitar, atacantul oaspe a fost deposedat cu ușurință de masivii fundasi ai Jiului. Dembrowschi profită de moment și intervine! „E foarte greu s-o scoți la capăt de unul singur, mai ales în deplasare. Dacă jucam, nu l-aș fi lăsat pe Daniel singur. Împreună ne-am înțeles întotdeauna și sint sigur că si de data aceasta am fi realizat ceva. Atacul nostru a fost astăzi la înălțime. Distanța foarte mare dintre jucători a făcut ca mingea să nu poată fi rasată cu precizie, și astfel, tot greul jocului

a fost lăsat pe umerii apărătorilor. Or, o echipă care nu păstrează cît de cît mingea în atac, pentru a da posibilitatea fundasilor să mai răsuflă, este inevitabil pierdută. Cu toate acestea, dacă Libardi nu prindea acel gut de zile mari, ne-am fi întors cu un punct prețios la Bacău. Promit însă că în retur să-i arăt lui Libardi că și eu sint în stare de asemenea goluri mărele.”

Gheorghe NERTEA

CONSTANȚA. Tufan a ajuns bolnav, care se va opri la brațele lui Tator

Foto: S. BAKCI

TITUS
OZON

COMENTEAZĂ

MOMENT CARDIFF

orașului, marile aspirații ale gazdelor în privința meciului, siguranța lor deplină asupra rezultatului, n-au fost de natură să furnizeze materie primă moralului nostru. Dar aveam să constat că unitatea echipei naționale, unitatea sa sufletească, reprezintă o realitate. Băieții au efectuat o acomodare psihologică rapidă. După primele ore de buimăceală, de eliminare a

nu s-a menajă. Cu avantaj peste 90 de minute față de greul sprezecului nostru asumată banca de rezerve, revenea luri spre poziție. Cred că aș fișez o falsă din cite știu și am văzut, la selecționata a o maximă A știut să

ARBITRII (DIN NOU!) IN ROLURI NEGATIVE IN 4 MECIURI!

Intr-un fel, etapa a zecea a Diviziei A a fost o etapă tristă. Pentru că în nu mai puțin de jumătate din meciurile etapei, rezultatele înregistrate au fost mai mult sau mai puțin viciate de arbitraje, câteva echipe au fost copleșite duminică seara nu numai de tristeți decurgând din raportul cifric al golurilor, defavorabil lor, ci și din... decizii ale arbitrilor. In rindurile de mai jos, redactorii noștri comentează arbitrajul la cele patru meciuri în a căror desfășurare arbitrii au intervenit atât de neinspirat. Noi ne spunem astfel punctul de vedere.

Il așteptăm acum și pe cel al colegiului de arbitri, al F.R.F.

CUM S-A JUCAT IOSIF RITTER CU PENALTI-URILE

Pe I. Ritter îl cunoaștem ca un arbitru cu vechi state de serviciu, prompt, corect și hotărât în decizii. De aceea ne-am bucurat când am văzut că el va conduce meciul de duminică dintre cele două echipe feroviare — din Capitală și din Cluj — mai ales că și el, cindva, fusese tot... feroviar. Și, cu toate unele mici inexactități, el s-a comportat bine pe parcursul primei reprize. Repriza a doua însă... i-a aparținut. Cu decizii anapoda, cu ezitări, cu intervenții atunci cind nu era cazul, el a stîrmit ilaritate în tribune și chiar în rîndul jucătorilor, dezavantajînd net echipa C.F.R. Cluj. Nu vrem să spunem prin aceasta că clujenii ar fi putut câștiga meciul; de parte de noi o astfel de afirmație. Dar sîntem convinși că un arbitraj bun fără greșeli, ar fi dat o altă tentă calității jocului. Să amintim doar de câteva dintre cele mai flagrante greșeli comise de arbitru timișorean. În min. 58, la o lovitură liberă executată de M. Bretan în careu, Soos, în poziție ideală, vrînd să reia cu capul în poartă, este faultat de D. Coe dar arbitru... nimic! Aceeași situație, cu aceeași doi „eroi”, s-a repetat aproape identic în min. 65 și 72, dar și în aceste cazuri tot... nimic! În schimb, în min. 70,

Năsturescu — aflat în ofsaid — pasează lui M. Stelian care atacat de M. Bretan, cade în careu. Stupoare! Arbitrul acordă 11 m., dar Dinu ratează. I. Ritter repetă „figura” în min. 75 cind Angelescu, pornit dintr-o flagrantă poziție de ofsaid (poziție în care se mai găsea și Neagu), centrează și mingea lovește mina lui Soos, care n-a manifestat nici cea mai mică intenție de a juca balonul cu mina. Surpriză: din nou penalți! Lipsa de atenție a arbitrului timișorean s-a mai manifestat flagrant și într-o altă situație, fără nici un fel de repercusiuni, dar care a stîrmit hazul chiar și al unora dintre jucători. Către final, Soos a comis un henț la 30—40 m. de poartă și mingea a ieșit în aut. Năsturescu a trimis-o lui Neagu și acesta a executat lovitură liberă, dar acesta n-a mai avut răbdare să o așeze, ci a repus-o în joc din aer, așa cum îi fusese trimisă de coechipierul său. Și Ritter a lăsat jocul să continue...

Greșeli, greșeli, greșeli, multe și grave. Și asta din partea unui arbitru de la care ne așteptam mai puțin, căruia nu obișnuim să-i dăm nota 4...

Leonida TONCU

EXPLICAȚIILE NOTEI 4

Partida Farul Constanța—C.F.R. Timișoara se anunța ușoară pentru echipa constănțeană. Din o mie și unul de motive. Și tot din o mie de motive ea nu putea — aprioric vorbind — ridica multe probleme arbitrilor delegați să vegheze la corectă ei desfășurare. Numai că, pe teren, lucrurile s-au petrecut contrar tuturor așteptărilor.

În primul rînd, Farul, aflat într-una dintre cele mai nefericite duminici ale sale, după ce a forțat și a deschis scorul, a început să... aștepte alte goluri în poarta lui Tatar. După cum jucau însă, era greu de presupus că Tufan, Caraman, Oprea și Kallo le vor reuși. Mai mult, spre finalul primei reprize și pe tot parcursul celei de a doua, Farul și-a văzut amenințată serios victoria. După egalare, timpul începuse să curgă în favoarea C.F.R.-ului. Farul joacă din ee în ce mai dezorganizat, fără pic de luciditate și pentru a câștiga — de fapt aici vrem să ajungem — recurge la procedee nepermise de regulament. Și constănțenii au câștigat pînă la urmă printr-un gol care a dat naștere unor discuții și care a amintit tuturor celor prezenți faza din meciul cu Steaua, cind Suciu a fost obstrucționat de atacanții Farului și Caraman a în-

Dar să discutăm puțin faza cu pricina.

Kallo centrează de pe extrema stîngă în fața porții timișorenilor. Tatar iese în întîmpinarea mingii, dar Caraman și Oprea îi barează imediat calea, permițîndu-i în același timp lui Ologu, demarcat, să împingă mingea în plasă. Un arbitru atent ar fi observat că Tatar a fost oprit să ajungă la balon.

— M-au împiedicat pur și simplu să ajung la minge. Apoi, era prea tîrziu să mai pot interveni la sutul lui Ologu. I-am spus asta arbitrului, dar...

Arbitrul Bărbulescu a validat golul. N-a fost de fapt singura lui greșeală din acest meci. Tot timpul a dat decizii anapoda, a fluierat cu întîrziere unele infracțiuni, a trecut cu vederea altele. Ceea ce n-a admis sub nici un motiv a fost... vorba pe teren. A mers pînă acolo, încît a întrerupt faze ce se petreceau în fața porților pentru a dicta lovituri libere la... centrul terenului, pentru că jucătorul x sau y și-a permis să zică ceva! Unele dintre deciziile sale au stîrmit chiar ilaritate.

Iată explicațiile notei 4, acordată arbitrului meciului de la Constanța.

Lawențiu DUMĂTRESCU

DRĂGHICI, CONSTANTINESCU

SI... REGULAMENTUL

Nu ne amintim să fi văzut, pînă duminică, un meci atît de puternic marcat de o decizie a conducătorului de joc, cum a fost derbiul etapei, Petrolul—Dinamo București. Nu este mai puțin adevărat că și sancțiunea dată de arbitru constănțean Zaharia Drăghici este o sancțiune DE EXCEPȚIE, cu care spectatorii, antrenorii sau chiar ziaristii nu prea sînt obișnuiți în fotbalul românesc: eliminarea portarului pentru că a lovit cu mingea un atacant advers. În speță: Constantinescu de la Dinamo București, atacantul fiind Dridea și faza petrecîndu-se în MIN. 8, în momentul în care jocul era oprit.

A fost sau nu regulamentară decizia arbitrului? Pentru asta trebuie să descompunem faza în două momente: 1. Dridea, aflat în careu, „lovează” un balon pe care Constantinescu îl reține, rămînd cu el în mină. În continuarea fazei, Dridea, cu piciorul, încearcă recuperarea balonului, faultîndu-l pe portarul lui Dinamo. Prompt, arbitru fluieră, apăsînd intrarea lui Dridea drept fault. 2. În momentul cind jocul era oprit, Constantinescu îl lovește pe Dridea cu balonul. Pe loc, Z. Drăghici hotărăște eliminarea portarului!

Întrebările care se pun sînt mai multe: A fost atît de gravă greșeala portarului? Nu trebuia — în mod normal — să primească doar un avertisment? Sau: dacă Dridea a faultat și el, nu se impunea oare eliminarea celor doi? Decizia a fost și va mai fi comentată în fel și chip. Regulamentul nu este însă precis privind infracțiunile de acest gen și lasă hotărîrea la latitudinea arbitrului. Astfel, la articolul 12 („Greșeli și incorectitudini”) din regulamentul jocului de fotbal se spune că: „Un jucător va fi eliminat de pe teren dacă: n) DUPĂ PĂRERE ARBITRULUI (n.r.: sublinierea ne aparține) se face vinovat de comportare violentă sau de brutalitate”. Deci, Constantinescu a fost încadrat de arbitru la „comportare violentă”...

O broșură apărută în Franța în 1968 („L'arbitre — Interpretation des lois du jeu de football”), referîndu-se la un astfel de caz (pag. 105) scrie că atunci cind „un portar aruncă cu putere mingea într-un adversar sau

îl împinge tinînd balonul în mină”, este pasibil de următoarele pedepse: „penalti — în cazul în care adversarul se găsește în suprafața de pedeapsă (n.r.: nu se specifică însă sancțiunea în cazul în care jocul este oprit). Dacă adversarul se găsește în afara acesteia, jocul va fi reluat printr-o lovitură liberă directă. Portarul va primi un avertisment pentru conduită necorespunzătoare. Dar dacă arbitru crede că el s-a făcut culpabil DE BRUTALITATE (n.r.: sublinierea noastră), se impune eliminarea, aplicînd regula 12, paragraful n”. Deci se face trimitere tot la paragraful amintit mai la începutul acestor rînduri. DAR ÎN CAZ DE BRUTALITATE.

Pe scurt, regulamentul, dînd libertate arbitrilor să sancționeze și cu eliminare, Z. Drăghici a avut temei legal să-l scoată din joc pe Constantinescu. După părerea noastră — eliminarea a fost PĂRERE REPEDE DICTATĂ, fără o entărîre mai adîncă a faptelor mai ales că portarul bucureștenilor a avut în totdeauna o conduită bună pe terenul de fotbal și că duminică, la Ploiești nu primise înaintea fazei în discuție nici un avertisment. Decizie de mare răspundere, cu IMPLICAȚII DIRECTE asupra rezultatului!

Cît despre eliminarea lui Dridea, ea nu se impunea pentru că arbitru luase deja o hotărîre (fault) anterioară acțiunii lui Constantinescu.

I-am dat o notă mică arbitrului Zaharia Drăghici, nu atît pentru hotărîrea pe care a luat-o în min. 8, ci pentru nenumărate alte decizii date după aceea: Nunweiller III și Dridea în orice luptă pentru balon se foloseau și de minii; Stelian I-a faultat clar în careu (min. 61) pe Petruț; Crîngasu I-a atacat VIOLENT pe Deleanu (min. 57); Dumitracu a fost mereu „înta” lui Gruber sau Crîngasu.

În sfîrșit, să amintim că introducerea lui Andrei în locul portarului eliminat a fost perfect regulamentară, arbitru jocului conștientîndu-se unei hotărîri luate la sfîrșitul anului trecut.

Mircea TUDORAN

MAREA GREȘEALĂ ȘI URMĂRILE EI

Poate că, mai mult decît celelalte „cazuri” de arbitraj ale etapei, cel de la Cluj constituie o surpriză, dacă judecăm antecedentele celui în cauză. Conducătorul partidei dintre „U” și F.C. Argeș — C. Dinulescu — cucerise unanime aprecieri în aparițiile anterioare și se anunța ca unul dintre „cavalerii fluierului” de mare nădejde. Și primele 38 de minute ale partidei confirmau aceste speranțe...

C. Dinulescu arbitra corect, aproape fără greșeală. A venit însă acea fază din careul pitestenilor. Anca sutează de la mică distanță, balonul deviat de piciorul fundașului central Vlad îl lovește pe acesta ÎN FAȚĂ și ricoșează lateral. Aflat undeva departe de locul pretenției infracțiuni, credem că arbitru de centru n-a văzut bine faza și, de aceea, cu atît mai mult nu trebuia să ia acea decizie majoră, care avea să determine rezultatul. Penalțiul acordat gazdelor nu era

justificat de fază, Vlad nu comise-se hent.

În continuare, apăsat probabil de hotărîrea greșită, Constantin Dinulescu a devenit prada acelei maladii de arbitraj denumită compensație și se înțelege că a comis și mai departe, multe erori. Ele au constatat în greșita apreciere a legii avantajului, a faulturilor, culminînd cu acordarea pripită a unei alte lovituri de la 11 metri, de data aceasta în favoarea celor pe care îi nedreptățise cu celălalt penalți. Din greșeală în greșeală, arbitrajul de la Cluj a intrat și el în categoria celor care au influențat direct rezultatul.

Sperăm însă că acest arbitru dotat, care este Constantin Dinulescu, va găsi resurse să ne demonstreze că „episodul clujean” a reprezentat un simplu accident și că în viitor își va repara nota 4 pe care i-o acordăm.

DAN VOICILA

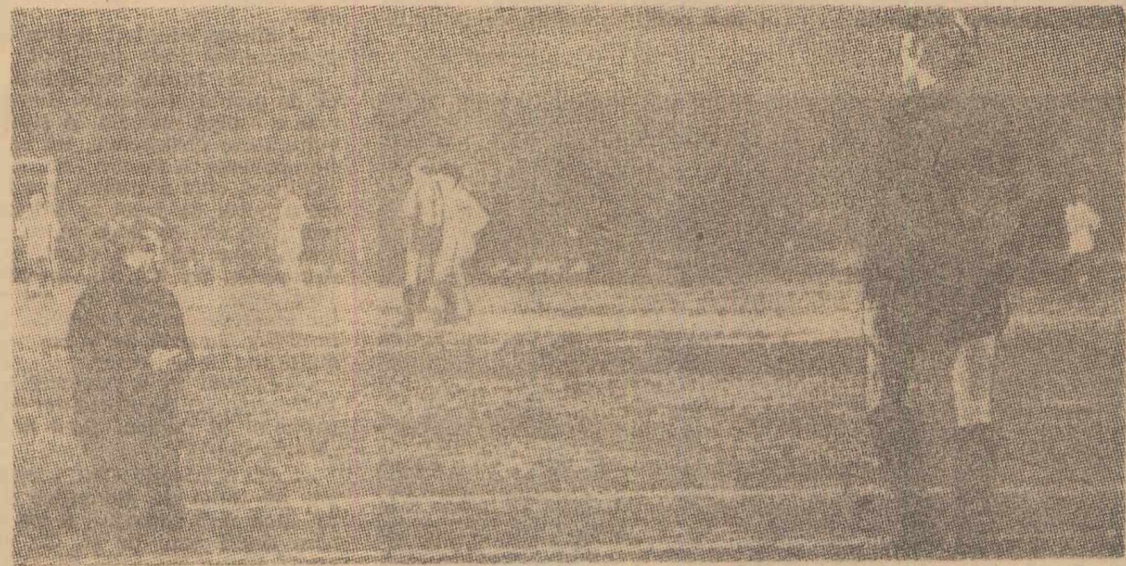

ALBERTOSI ȘI CLIPA NEPLĂCUTĂ

Că cel care resimt cel mai mult amărăciunea golului sint portarii, asta este lucru știut: că atunci când golul pe care îl primesc nu este din vina lor, știu să-și verse necazul pe „împrișinat” și aceasta se știe. Așa cum face Albertosi, portarul echipei Italiei, care — după ce a primit gol în meciul cu Elveția — adresează câteva cuvinte, probabil nu tocmai... amabile, coechipierilor din apărare.

RUGĂCIUNEA N-A FOST SUFICIENTĂ...

Pasiunea pe care o provoacă fotbalul împinge pe unii suporteri — cu adevărat fanatici — la gesturi care pur și simplu uimesc. Iată-l, de pildă, pe acest „fan” vest-german care, înaintea meciului Bayern München — Borussia Mönchengladbach, a pătruns pe teren, în ciuda pazel severe, s-a repezit spre poarta lui Sepp Maier (portarul münchenez) și ajuns în careu a înghenunchiat și a rostit... o rugăciune pentru echipa sa, pentru victoria ei. Cât i-a folosit această rugăciune echipei Bayern s-a văzut mai târziu; abia a reușit să facă meci nul...

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

PRINTRE VEDETELE CAMPIONATELOR MONDIALE

ORIZONTAL: 1) Portarul vicecampionului mondial, ediția 1958. — „Si-vori, italo-argentinian”, vedetă a C.M. 1962. 2) Jucător brazilian (1958, 1962) — Tiberiu Bone — Component al Cehoslovaciei la C.M. din 1962 și 1970. 3) 2/3 din meci — Giltmar. în frunte! — Prezent în echipa R.F.G. în 1960 și 1970. 4) Component al campionatului mondial din 1934 — Aceru la mijloc! 5) Portar italian (1938) — Brazilian în finala de pe

Maracana (1950). 6) Decător — Campion — Alt jucător vest-german din 1966 și 1970. 7) În cumpănă — Un român pe Wembley — Delcanu Augustin. 8) Bilet — Alf Ramsey — „Mo-reira, antrenorul Braziliei la C.M. din 1962. 9) Literă grecească — David Mircea — Locul finalei olimpice din 1952, între România și Ungaria — Posedă. 10) Uruguayan din finala din 1950 — Scor alb. 11) Alt jucător uruguayan din 1950 — Opuse. 12) Mirare —

Gloria, antrenor al portu- ghezilor în 1966 — Rășnit — Club codas! 13) Dubli campioni mondiali — Riu în Congo. 14) Kamamoto, jucător remarcat în turneul olimpic din Mexic, 1968 — Vedetă austriacă la C.M. din 1954.

VERTICAL: 1) Echicler al Cehoslovaciei, în 1934 — Argentinian „remarcat” în 1966. 2) Alt component al campionatului din 1950 — Jucător englez la C.M. 1970. 3) Argentinian din finala de la Montevideo (1930) — Inceputurile lui Djalei! — Apararea prin- vă în față! 4) Niculescu Angelo — Televiziune — Millocas italian (1934) 5) în componenta Braziliei — Peters, jucător englez (1966, 1970) 6) Alt jucător

al campioanei din 1966 — Transmise. 7) Ovar Berg- mark — Extremă a cam- pioniei din 1930 — Post campion mondial de gim- nastică. 8) Orășel în Cau- cazia — Pană. 9) Prefix pentru pasări — Înaintas uruguayan (1930). 10) Im- nuri — Vedetă jugoslavă la C.M. din 1950. 11) Jucă- tor francez (1954) — Incepe muzica! — Echipă din campionatul bulgar. 12) Vedetă braziliană din 1962 — Carcu — Skoblar, în preliminarii! 13) Incepe returul! — Nu rezistă la căldură — Invingătoare a Angliei la C.M. din 1950. 14) Bec slab — Marca ve- detă a C.M. din 1966.

Dezonar: DAS, KASAI, GOIAS, ONO, ONI.

TITI MOISE

DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 233

Orizontal 1) Beton — Săruturi. 2) Alopecie — Rotea. 3) Lateral — Rea — P.S. 4) On — R — R — Mic — B.e. 5) N — Farda — Gheată. 6) Soții — Fierți. 7) Stricată — A — Etc. 8) Tele — C — Galerie. 9) Unu — A — So- matie. 10) Dorobanți — Al — P. 11) Ezități — Cal — So- 12) Na — Bate — Răcit. 13) T — Plute — Feriți. 14) Inc — Jalbă — Eter.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I. Telefone: 11 10 05 (centrală),
12 95 95

FOTBALUL ÎN PICTURĂ

Un cunoscut pic- tor milanез, G. Lu- cenzi, lucrează în prezent la un tablou din lumea fotbalu- lui. De dimensiuni imense acest tablou înfățișează o partidă imaginară de fotbal, la care iau parte cel mai faimosi fotbaliști din lume ca Pele, Becken- bauer, Bobby Char- lton, Gerson, Riva, etc.

În fotografia noa- stră îl vedem pe acesta din urmă, în fața pictorului ca- re-l schițează în creion expresia o- chilor și a feței.

● Căpitanul echipei reprezentative a Sue- diei, Bjorn Nordqvist, de 49 ori internațional, a semnat un contract pe timp de doi ani cu cunoscuta echipă alce- fiantă Young Boys.

● Anunțat ca achizi- ționat tot de echipa el- vețiană Young Boys, internaționalul vest- german Erich Maas da- la Bayern München a semnat în ultimul mo- ment pentru formația franceză Nantes.

● La întoarcerea din turneul întreprins în Mexic, reprezentativă feminină a Italiei a susținut la Köln un meci cu echipa Bad- Neuenahr — Ahrenhoer. În partea a doua a sa meciul a degenerat și trei jucătoare au trebuit să fie internate în spi- tal: italiancea Schivo pentru o puternică lo- vitură la cap, vest-ger- manele Ardorf și We- yerhaas cu picioarele... fracturale.

● Celebru stadion Parc des Princes din Paris, care în prezent este supus unei serii de reparații capitale, va fi terminat în 1972. Pentru inaugurarea lui a fost perfectată intil-

nirea amicală Franța- Anglia.

● Pentru a sărbători zece ani de neîntrerup- tă activitate a interna- ționalului Heylens la Anderlecht, clubul bel- gian organizează astăzi un meci jubiliar cu Manchester City, bene- ficile rezultate urmînd a fi cedate sărbătoritu- lui.

● Ovar Bergmark, despre care am anun- țat că a renunțat la conducerea tehnică a reprezentativelor, a preluat-o pe cea a cu- noscutei echipe de club Gerecht.

● În urma unui re- censămînt efectuat nu de mult, s-a constatat că în Uniunea Soviete-ică totalul sportivilor le- gitimați depășește ci- fra de 33 milioane. Foarte bine reprezentat este fotbalul, cu 4 255 900 jucători legitimați, fiind din acest punct de ve- dere depășit doar de schi, sah și atletism.

● De curînd a avut loc o dublă întîlnire de fotbal între repre- zentativele Italiei și Belgiei. Cele două for- mări au fost alcătuite exclusiv din alergători cicliști profesioniști, iar încasările făcute cu a-

ceastă ocazie au fost cedate fondului de a- jutorare a cicliștilor. Din formațiile celor două reprezentative au făcut parte, printre al- tii, cunoscuții campioni Merckx, Zilioli, Bitossi etc.

● Răspunzînd întrebărilor chestionarului F.I.F.A., federația mag- hiară a propus ca în viitor tragerea la sorți pentru alcătuirea gru- pelor preliminare ale C.M. să nu se mai fa- că pe criteriul zonelor geografice, ci toate e- chipurile înscrise să fie introduse în aceeași ur- mă și sorții să hotărască!

● La solicitarea fede- rației suedeze, antre- norul Sandro Puppo, care recent a făcut parte din comisia tehnică a F.I.F.A. la C.M. din Mexic, a ținut o serie de conferințe la cursul de antrenori desjurați în orașul Solna de lîngă Stockholm.

● O recentă hotărîre a federației argentine- ne interzice includerea în echipa națională a jucătorilor posesori ai unei prea bogate pu- doabe capilare.

ANTRENOR AL BRAZILIEI CÎȘTIGĂTOR LA PRONOSPORT!

La una din recente etape ale campionatelor de fotbal din Brazi- lia, aproape 50 de jucători la „Lotteria Esportiva” (cum se nu- mește Pronosportul în această țară) au realizat 13 rezultate exacte, adică maximum posibil. Printre ei se află și Claudio Coutinho, cel care a pregătit fizic echipa națională a Braziliei pentru campionatul mondial din Mexic.

Cum se vede, și „Fortuna” și-a îndreptat privirile spre membrii campionatului mondial...

DETECTIVII...

Conducătorii echipei Sporting Char- leroi, care ocupă un loc mai mult decît modest în campionatul Belgiei, nu au încredere în jucătorii lor. Ei sint de părere că fotbaliștii nu duc o viață sportivă strictă, așa cum se cere unor sportivi de performanță. Și, pentru a verifica faptele, au insti- tuit o anchetă. Unul dintre ei a ex- plicat astfel măsurile luate:

„Delegații necunoscuți ai clubului nos- tru vor supraveghea cluburile și res- taurantele pe care le frecventează în mod obișnuit jucătorii. Misiunea lor este să ne arate ce fac ei în orele petrecute în aceste localuri. Alții vor nota orele cînd jucătorii sosesc la casele lor. În sfîrșit, nu este ex- clus ca membri ai conducerii clubu- lui să încerce la unu sau la altul,

după ora 22, pentru a constata pre-zența lor. Li vom pedepsi pe culpa- bili...”

Cu astfel de detectivi care vor fi umbra jucătorilor, Charleroi inaugu- rează un nou tip de... marcaj indi- vidual care va fi, fără îndoială, pu- țin gustat de cei interesați...

SUPORTERI ADEVĂRAȚI

Mica localitate Ovada din nordul Italiei are și ea, ca orice localitate din peninsula care se respectă, o bună echipă de fotbal, participanți într-un campionat regional de ama- tori. Meciurile frumoase pe care le face duminică de duminică și rezul- tatele din c. în ce mai bune, atrag tot mai mulți spectatori. Dar forma- ția din Ovada joacă pe un stadion vechi, impropriu și pe zi ce trece tot mai neîncăpător. În fața acestei si- tuații, înfăcărații suporteri ai ho- țarilor să vină în ajutorul echipei lor preferate. Cum? Printr-o listă de sub- scripție s-au strîns fonduri bănești, materiale diverse de construcție, s-au întocmit planuri etc., etc. și au în- ceput construirea unei tribune în lungime de cea. 50 m. Mina de lu- cru este furnizată tot de suporteri, seara cînd aceștia se întorc de la serviciu sau în orice caz în orele lor libere.

În curînd tribuna va fi terminată și încasările făcute se vor mări, ceea ce va ajuta la prosperarea micului club din Ovada.

Oricum, un lucru este cert: supor- terii acestora sint adevărați supor- teri și veritabili sportivi.

NUMAI MINGEA SĂ NU INTRE!

Așa pare că spune Kunz, portarul echipei Elveției care, după un plonjon, a ajuns cu picioarele în poartă, dar are grijă să nu ajungă acolo... și ba- lonul. Fază înregistrată în meciul Elveția — Ungaria, disputat cu puțin timp în urmă, cu ocazia festivităților prilejuate de aniversarea a 75 de ani de la înființarea Federației de fotbal a Elveției.

